

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

Vďačnosť je asi najkrajšia ľudská vlastnosť. Denne dostávame od Boha mnoho darov, ktoré sú nevyhnutné pre náš život. Naša Matka – Panna Mária je pre nás vzorom vďačnosti – ona vyspievala Bohu najkrajší hymnus vďaky. „Veľbí moja duša Pána“ za všetky „veľké veci“ ktoré jej osobne, ale i celému svetu urobil Boh.

Občianske združenie Tu žijeme, v spolupráci s farským úradom, už po druhý krát zorganizovalo slávnosť poďakovania za úrodu. Táto slávnosť sa konala v piatok 22. 9.2017. Začala sa sprievodom od kultúrneho domu do kostola.

■ Dojímavé boli chvíle, keď pán dekan prijímal dary našich záhrad. Foto – Peter Maťašeje

Na začiatku sprievodu išli hasiči, potom deti a ženská spevácka skupina Chor de Clus v krojoch. Za nimi išla mužská spevácka skupina Klížania a ostatní veriaci. Spevácke skupiny spievali počas sv. omše a tým navodzovali slávnostnú atmosféru. Najkrajšou časťou d'akovnej sv. omše bolo prinášanie obetných darov. Krojované deti a aj niektorí dospelí obetovali víno, kvety, hrozno, jablká, chlieb, med.

Nádhernú výzdobu kostola ocenil aj pán dekan, keď poďakoval všetkým, čo priložili ruku k dielu, slovami: „Krásna slávnosť a obdivuhodná výzdoba“. Srdečnosť tejto d'akovnej sv. omše dotváralo aj rozdávanie domácich koláčikov po jej ukončení.

Anna Húdoková

NOVOSADSKÁ BRÁZDA

Zdá sa, že TRAKTOR KLUB je najmladšia záujmová organizácia v našej obci. Nadšencov traktorov potešila akcia pod názvom NOVOSADSKÁ BRÁZDA - súťaž v orbe domácich malotraktorov, 1. ročník. Konala sa v Nových Sadoch pri Nitre, 16. septembra t.r. Z nášho TRAKTOR KLUBU ju navštívili dvaja jej členovia, Miloš Marko a Daniel Král z Ješkovej Vsi. So záujmom si prezreli samotnú súťaž, ukážky poľnohospodárskej techniky a aj sprievodné podujatia. V súťaži pretekalo 30 traktorov. Orali polička, ktoré mali presne určenú hĺbku a šírku brázdy. Možno sa boli fanatici do malotraktorov nielen vyžiť, ale aj pokochať sa, ale máme podozrenie, že sa boli aj inšpirovať, aby budúcoročné, i vlastné klubové podujatie ešte viac spestrili o pútavé akcie pre manželky a deti. V ten istý deň sa konala i ďalšia podobná akcia v Českej republike, ktorej sa zúčastnili štyria členovia nášho klubu.

Anna Húdoková

Foto – Miloš Marko

■ Hlavná organizátorka Mgr. Zuzana Dolná s manželom, dcérami Miškou a Evičkou prichádzajú k oltáru.

Foto - Peter Maťašeje

FATIMSKÉ VÝROČIA

Prvé zjavenie Panny Márie vo Fatime sa uskutočnilo 13. mája 1917. Vierohodnosť fatimských zjavení Cirkvi po dlhom a dôkladnom skúmaní oficiálne potvrdila 13. mája 1930. O rok neskôr, 13. mája 1931, sa konala d'akovná púť portugalského národa do Fatimy. Počas tejto púte biskupi Portugalska zasvätili krajinu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Dôležitosť Fatimského posolstva vyzdvihol pápež Pius XII., keď 8. decembra 1942 zasvätil celú Cirkev a celé ľudstvo Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Na päťdesiate výročie fatimských zjavení, 13. mája 1967, navštívil Fatimu pápež Pavol VI. Osobná účasť Pavla VI. na týchto oslavách dodala novú vážnosť odkazu zjavení i Fatime ako pútnickému miestu. Ústredným bodom tejto jednodňovej pápežovej návštevy bola svätá omša pred fatimským chrámom za účasti milióna nadšených veriacich z Portugalska i zo zahraničia. Na svätej omši sa zúčastnila rehoľná sestra Lucia. Pri odchode povedal: „S ľútosťou opúšťam pohostinnú portugalskú krajinu po tejto krátkej, no nezabudnuteľnej púti.“ Tento deň považoval za „záračnú skúsenosť, ktorá otvorila cestu k obnove sveta, aký si prajeme.“

Osobitný význam malo iné výročie: 13. mája 1981 bol spáchaný atentát na pápeža Jána Pavla II. Táto podivná zhoda okolností len zdôrazňuje slová, ktorými sa Panna Mária obrátila na deti počas zjavenia v roku 1917: „Svätý Otec bude musieť veľa trpieť.“ Ján Pavol II. sa hneď po atentáte častejšie vyjadril, že za svoj život vďačí Fatimskej Panne Márii. Krátko po vyzdravení prejavil svoju túžbu ísť do Fatimy, aby sa tam osobne poďakoval Panne Márii, že ho „materinsky chránila v okamihu atentátu a samozrejme aj preto, aby vyprosoval všemožnú pomoc Panny Márie pre Cirkev a pre celé ľudstvo“.

(Pokračovanie na str. č. 3)

Beažošeláme

V mesiaci september 2017 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Dana Benková KL. Hradište 57 **50 rokov**

Anna Kňazeová KL. Hradište 145 **60 rokov**

Z najstaršej generácie oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Anton Valuch KL. Hradište 209 **81 rokov**

Anna Valúchová KL. Hradište 118 **81 rokov**

Františka Švecová KL. Hradište 128 **81 rokov**

Emília Kňazeová KL. Hradište 104 **82 rokov**

Helena Paliatková Klíž 138 **82 rokov**

Pavel Švec KL. Hradište 49 **83 rokov**

Katarína Kňazeová KL. Hradište 7 **84 rokov**

Karol Smatana Klíž 67 **84 rokov**

Mária Belicová KL. Hradište 122 **87 rokov**

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

.....

SPOMIENKA

*Už Ťa neprebudí slnko ani krásny deň,
na klížskom cintorine spíš svoj večný sen.
Nemôžeme Ťa zobudiť ani najkrajším slovom,
dáme Ťi na hrob kytičku a povieme:
„Mamička, babička, zbohom.“*

Dňa 6.9.2017 sme si pripomenuli 10. výročie, čo nás navždy opustila naša drahá mamička, babička a prababička
Anna Húdoková

SPOMIENKA

*Slza v oku, v srdci žiaľ,
čo drahé nám bolo, osud vzal.
Tá rana v srdci stále bolí
a zabudnúť nedovoľí.*

Dňa 24. októbra uplynú 10 rokov, čo nás vo veku 52 rokov navždy opustil náš drahý
Jozef Belica

z Ješkovej Vsi.
Spomína mama, dcéra
Zuzana s rodinou a brat Pavel s rodinou.

SPOMIENKA

So smútkom v srdci sme si 13. septembra pripomenuli 1. výročie od chvíle, čo nás navždy opustila manželka, mama, starká a prastarká
Veronika Smatanová

S úctou a láskou spomína smútiaca rodina.

V mesiaci september oslávil svoje 84. narodeniny aj bývalý člen spevokolu Klížania pán Vendel Varga. Stalo sa pravidlom, že členovia nášho spevokolu chodia svojmu kamarátovi zaľahovať. Nebolo tomu inak ani tento rok. Pán Varga sa návšteve veľmi potešil. Keďže je ľudom milý a vďaka

KLÍŽANIA V DOMOVE DÔCHODCOV

dôchodcov Klížanov pozvala na jesenné vystúpenie 22. septembra. Na ich vystúpenie prišli aj rodinní príslušníci seniorov. Sála bola na prasknutie a potlesk neútlach.

Anna Dobiašová

SPOMIENKA

Dňa 27. septembra 2017 uplynulo 40 rokov od chvíle, čo nás navždy opustil náš milovaný otec a starký **Jozef Siebert**. A v apríli t.r. sme si pripomenuli 15. výročie smrti našej drahej mamičky a starkej **Márie Siebertovej**. S láskou a vďakou a nádejou na vzkriesenie spomínajú dcéry Katka, Mária, Anka a synovia Anton a Jozef s rodinami.

Taký je názov výstavy, ktorú Malokarpatské múzeum v Pezinku pripravilo vo svojom vysunutom pracovisku - Literárnom a vlastivednom múzeu vo Sv. Jure. Jedná sa o výstavu fotografií Ing. Pavla Stanka, ktorý prostredníctvom nich návštevníkovi približuje vodné nádrže v Malých Karpatoch z pohľadu Ing. Pavla Bergera. Práve tento odborník, ktorý roky mladosti prežil v našej obci (seriál o rodine Bergerovej sme uverejňovali len nedávno) ich navrhoval a projektoval s pohľadom profesionála so širokým zorným uhlom ako vodné zdroje na závlahy poľnohospodárskych plodín, vrátane vinohradov v malokarpatskej oblasti. Výstava je akoby odborným prierezom práce Ing. Bergera počas celého aktívneho života v odbore hydromelioračných stavieb na Slovensku.

VODNÉ NÁDRŽE V MALÝCH KARPATOCH

Výstavu môžete navštíviť a pozrieť si ju do 15. novembra 2017!

Peter Maťašeje

SPOMIENKA

*„Život mŕtvych je uložený
v pamäti žijúcich.“*

Cicero

18. október je dňom, kedy nás navždy opustili naši milí rodičia

Mária Kňazeová

+ 2007

S láskou a úctou spomíname a za tichú spomienku všetkým ďakujeme.

Dcéry Mária a Dana s rodinami.

František Kňaze

+ 1980

○ Čitatelia denníka **ŠPORT** si v stredu 9. augusta mohli prečítať celostranový rozhovor s bývalou výbornou hádzanárkou Slovenska Mariannou Gubovou.

Osobne ju poznajú aj viacerí naši občania, keďže je manželkou nášho rodáka Milana Gubova (rozhovor s ním sme uverejnili v č.8/2015). Potešilo nás, že v jednej z odpovedí spomenula aj Veľký Klíž, čím sa tento rozhovor ešte viac priblížil našim čitateľom.

○ Regionálny týždenník **Tempo** v čísle 33/2017 uverejnil celostranovú reportáž **Veľký Klíž: Dedina včlenená do lona prírody**. Predstavuje tak našu obec v širších súvislostiach aj s priamymi výpoveďami starostky obce. Obsiahlu textovú časť dopĺňajú tri fotografie.

○ Televízia **Senzi** (obdoba stanice Šláger) v polovici septembra uviedla v jednom zo svojich hudobných programov skupinu M-TRIO. Zaujala nás hneď prvá skladba *Tam pod horami*. Známi text a ešte známejšie prostredie. Televízia hudobný videoklip natáčala v areáli Starého Klíža. Panoráma s farským a románskym kostolom musela zaujať nielen pracovníkov tejto televízie, ale aj všetkých divákov. Aj niekoľko ďalších videoklipov k piesňam bolo urobených v spomínanom objekte.

○ **Chor de Clus** v nedeľu 17.septembra spievali na sv. omši v Ješkovej Vsi.

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

○ 43. ročník letného výstupu na Veľký Tribeč, spojený so slávením sv. omše na vrchole (14. ročník) sa uskutočnil tradične na sviatok Sedembolestnej Panny

Márie 15.septembra. Ani v tomto roku sa neprerušila kontinuita účasti našich ľudí na tomto mimoriadnom podujatí. Medzi asi dvestovkou zúčastnených sme tam mali štvoricu zástupcov z nášho KST Ostrá, ktorá na Tribeči bola na bicykloch, piaty turista od nás prišiel pešo. Svätú omšu slúžil novokňaz z Topolčian, pán kaplán Štefánek.

■ Štvorica našich pútnikov na bicykloch mala pri fotení vzácnu spoločnosť. Šéf slovenskej turistiky Ing. Peter Dragúň (tretí sprava) a kaplán Štefánek (druhý zľava).

○ **Ponitrianska stovka** je ultra trail a diaľkový pochod pre jednotlivcov, ktorého trasa s dĺžkou 105 km vedie z Handlovej do Nitry cez pohoria Vtáčnik a Tribeč. Organizátorom Ponitrianskej stovky je **OZ SLOVAK ULTRA TRAIL** v spolupráci s Ozbrojenými silami Slovenskej republiky. Tento rok sme mali na podujatí dvoch rodákov. Z Klíža sa do tejto náročnej súťaže zapojil Jozef Bielich žijúci v Topolčanoch, z Ješkovej Vsi tam bol Marián Hlavačka, žijúci v Nitre.

○ Združenie pre rozvoj motoristického športu na Slovensku a promotér M3M Group s.r.o. v spolupráci s obcou Ješkova Ves v dňoch 9.-10.9.2017 zorganizovalo pozoruhodné podujatie. Boli nim medzinárodné prezentačné jazdy automobilov v kopcovom slalome do vrchu na trati Ješkova Ves – Skýcov s názvom **M3M Racing Cup**. Trať mala dĺžku 3100 metrov.

○ **Mužská spevácka skupina Klišania** obohatila svojim vystúpením veľkú svätú omšu na sviatok Sedembolestnej Panny Márie v piatok 15.septembra. Zo svojho repertoáru zaspievali štyri náboženské mariánske piesne. Sviatočný deň okrášlili aj jednou piesňou po skončení svätej omše, za čo ich veriaci odmenili potleskom. Za predvedený výkon v kostole i pod ním si ho zaiste zaslúžili!

○ **Bánovské noviny** vo svojom 34.-tom čísle, vydanom 4.9.2017, uverejnili pomerne rozsiahly článok o našom rodákovi Milanovi Šarayovi pod názvom Prvé úspechy atléta na vozíčku. Milan žije v Bánovciach nad Bebravou, má dnes 54 rokov. Pred siedmimi rokmi prišiel o obidve nohy. Veľkou oporou mu je manželka Bronislava. Naš rodák získal toto leto dve bronzové medaily na medzinárodnej súťaži telesne postihnutých Handi Open v Banskej Bystrici. Jeho cieľom

(Pokračovanie na str. č. 5)

FATIMSKÉ VÝROČIA

(Dokončenie zo str. č. 1)

Ján Pavol II. prvý raz navštívil Fatimu 13.mája 1982. V krátkom príhovore sa priznal, že len čo po atentáte a po dlhej operácii nadobudol vedomie, „okamžite som v myšlienkach zo srdca vzdal vďaka Nebeskej Matke za záchranu z nebezpečenstva“. Opäť vyzdvihol materinskú starostlivosť Panny Márie o jeho život. Naznačil však, že za zhodu okolností, ktoré nikdy nie sú náhodou, rozpoznal aj „upozornenie na posolstvo, ktoré odtiaľto vyšlo prostredníctvom tunajších pokorných detí“. Po slávnosti sa odobral do baziliky, aby sa pomodlil nad hrobmi Františka a Hyacinty. Stretol sa tam s rehoľnou sestrou Luciou.

Druhý raz navštívil Fatimu 13.mája 1991. Pri svätej omši predniesol modlitbu, v ktorej okrem iných povedal aj tieto slová: „Matka Vykupiteľa, Matka nášho storočia! Druhý raz stojím pred tebou vo fatimskej svätyni, aby som pobožkal tvoje ruky za to, že si neochvejne stála pod krížom svojho Syna a stojíš pri ňom aj naďalej. Stojíš a bdieš, lebo Boží Syn, tvoj Syn, ti zveril všetkých ľudí. Ty, Matka Vykupiteľa, buď vždy Matkou nás všetkých, bdej nad našou životnou púťou, aby sme v nebi, plní radosti hľadeli na tvojho Syna.“

Pri tretej návšteve Fatimy, 13.mája 2000, Ján Pavol II. blahorečil súrodencov Františka a Hyacintu Martovcov. Na slávnosti sa zúčastnila ich sesternica 93-ročná Lucia. Na záver homílie Ján Pavol II. povedal: „Týmto obradom Cirkev túži postaviť na sviatnik dve sviece, ktoré zapálil Boh, aby osvetľovali ľudstvo v hodine temnoty a nepokoja.“

Udalosť blahorečenia dal do súvisu aj so svojím životom: „Ešte raz túžim osláviť Pána Boha za dobrotu, ktorú mi preukázal 13.mája 1981, keď ma ťažko raneného zachránil od smrti. Vyjadrujem vďačnosť aj blahoslavenej Hyacinte za jej modlitby za Svätého Otca, ktorého videla toľko trpieť.“

Pápež Benedikt XVI. navštívil Fatimu 13.mája 2010. V privítacom príhovore povedal: „Pred 93 rokmi došlo k udalosti, kedy sa práve nad Portugalskom otvorilo nebo ako okno nádeje, ktoré otvára Boh, keď mu človek zatvára dvere.“ Pri svätej omši povedal: „Do ľudskej rodiny zostúpila z neba naša blahoslavená Matka, aby vložila do srdiec tých, ktorí sa k nej utiekajú, Božiu lásku, horiacu v jej srdci.“

Pápež František zasvätil svoju pápežskú službu Fatimskej Panne Márii 13.mája 2013. Zároveň ohlásil svoju návštevu Fatimy na sté výročie fatimských zjavení, na 13.mája 2017.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Anna Maťašová

Bolí dvaja a prišli z Balkánu - IV. časť

Doma u Kňazov

Po dlhom putovaní prišli obaja, Stanko so synom Jankom, do matkinej rodnej obce, do Klížskeho Hradišťa. Pri malom jazierku a pod hradbami pod kostolom ostali stáť. Tam ich obostala hŕba detí. Detváky zvedavé, čo sú to za ľudia. Stanislav to nechcel zdržiavať, preto sa ich spýtal, kde by našli rodinu Jozefa Kňazeje. Čo väčšie utekali po ceste do Kňazov zvestovať, že ich hľadajú dáki cudzinci, ale že hovoria po slovensky. To čo videl, presne tak bolo, ako mu matka toľko krát opisala. Takto zamyslený kráčajúc za krdlom detí ocitol sa pred domom u Kňazov. Deti ukázali rozľahlú zemianskú kúriu. V tom už iné deti viedli starčeka s krivičkou pred dom. Starký už aj dobre nepočul a nevidel. „Čo si želáte cudzinci?“ Stanislav objal starčeka. „Bože môj, čo sa to robí, Kto ste?“ – spytoval sa starček. „Ja som váš vnuk, Anicin syn Stanislav a toto je môj syn Janko“ – s dojatím odpovedal Stanislav. Medzi tým z domu povychádzali ďalší z rodiny. Ujo Ján so ženou a deťmi. Bolo že to radosti, ale aj žiaľu za dcérou a sestrou Anicou. Stanko porozprával ako blízko už bola matka a že strastiplnú cestu neprekonal. Umrela tak blízko vytúženého

domova. Porozprával všetko, ako tam žili a aké bolo matkine želanie, aby dal Janka pokrstiť. Starký sa potešil, povedal, že je to aj ich želanie. Do matriky sa zapísal 7-ročný Ján Stanko, syn Stanislava Stanku a matky Turkyne. Písal sa rok 1735.

Možno to bolo tak, a možno celkom inak

....vraievia historik Dr. Pavel Dvořák. To platí aj o tomto príbehu, ktorého dej som si domyslela, alebo vymyslela. Vychádzala som z toho, že na našom území boli dlhé roky Turci. No a v našej rodine sa v ústnom podaní zachovalo, že **otec so 7-ročným synom prišli z Balkánu !!** Mohlo to byť z Turecka.

V roku 1825 sa narodil Jozef Stanko, ktorý je už zapísaný v Tomášovom krstnom liste ako otec. Tieto dve mená Stanko sú už zachytené v matrike a máme o tom doklad.

Jozef Stanko a Anna Kňazeje, rodičia Tomáša Stanku. Ten si vzal za manželku Barboru Kňazeje (starí rodičia autorky tejto historickej práce).

Mená u Stankov sa opakujú – Michal, Tomáš, Štefan, Jozef, aj Ján. U Kňazov tiež sú Jozefovia, Ján a Štefan, Rudolf, Tomáš. Aj Izidor, čo robil dlhé roky kostolníka.

Doslov autorky

Keď som tak rozmýšľala o tom, že otec so synom prišli na Hradište, predsa im ktosi musel povedať, kde a kadiaľ majú ísť. U koho sa majú prihlásiť. Vždy sa spomínalo, ako obaja vedeli po slovensky, pýtali sa na rodinu Kňazeje, že to mali napísané. Vedeli o jazierku, nad ním že je fara a kostol, a čo je hlavné, otec toho chlapca sa predstavil ako Stanko a syna volal Ján. Keď som si to všetko dala dohromady, tak som prišla na tento dej.

koniec

Hneď v úvode môjho príspevku by som chcel poprosiť o toleranciu mojich vlastných názorov na náš život a svet, v ktorom sme žili v minulosti a žijeme dnes v prítomnosti. Myslím si, že aj vzhľadom na môj pomerne vyšší vek a znalosť minulosti, najmä obdobia prvej Československej republiky, by boli mnohé veci, ktoré zažili naši rodičia a my v mojom detskom veku, pre terajších mladých ľudí až neuveriteľné. Tým nechcem ani náznakmi hovoriť niečo zlé o dnešných mladých ľuďoch, ku ktorým mám veľmi dobrý vzťah, len im chcem pripomenúť, že naša generácia sa v období hneď po II. svetovej vojny zúčastňovala stavania trati, či priehrad, po ktorých, resp. vedľa ktorých dnes často cestujeme. Zúčastňovali sme sa organizovaných brigád ako mladí ľudia a takmer bez odmiern. Môj brat Ludvík bol brigádnikom na Púchovskej priehrade. Ja sám som pracoval štyri mesiace ako brigádnik v Ostrave pod zemou v uhoľnej bani. A to len za minimálnu odmenu – dobrú stravu. Na Slovensku, ale aj v Čechách, nemali elektrárne dostatok paliva na výrobu elektrickej energie. Slovenskí mladí chlapci sme chápali náborové akcie brigádnikov ako povinnosť pomôcť vlasti.

Chcem sa poďakovať šéfredaktorovi Nového Clusu, ktorý mne, ale aj ostatným čitateľom, spracovaním histórie pôsobenia Bergerovcov v Klížskom Hradišti potvrdil a objasnil odpovede na otázky, ktoré som ešte ako malý chlapec kládol svojmu otcovi vždy, keď sme spolu chodili na hriby. V tom období bolo veľkým prínosom pre každú obec najst vzdelaných ľudí, pretože takých za prvej Československej republiky bolo veľmi málo.

Tento môj príspevok nebol motivovaný len možnosťou prezentovania vlastných názorov, ale skôr možnosťou uverejňovania príspevkov iného charakteru, ktoré sa zvyčajne objavujú v časopise Nový Clus, čím by sa vytvoril priestor, kde by mohli odbornejšie články uverejňovať aj iní, odo mňa vzdelanejší rodáci. Už aj vzhľadom k môjmu vysokému veku by som aj ja chcel napríklad občas uverejniť niečo užitočné z oblasti zdravotvedy, konkrétnejšie z najnovšieho prepracovaného vydania Lekárskej biochémie. S touto témou sa ako chemik zaoberám už mnoho rokov a ktorá v dnešnej prelomovej dobe je už čiastočne používaná aj v bežnej lekárskej praxi a prináša ľuďom lepšie výsledky ako doterajšia zdravotnícka prax opierajúca sa o poznatky zo starých vysokoškolských

Z listu nášho rodáka...

učebníc. Dnes sú už nové učebnice prepracované tak, že dávajú väčší priestor pre uzdravenie nemoci a je potešiteľné, že mnohé ozdravné

pôsobiace substancie sa nachádzajú okolo nás. Ľudia, ktorí sa v minulosti aj teraz zaujímajú o liečivé potraviny, majú veľkú možnosť predĺžiť si svoj život zameraním sa na liečivé látky, ktoré obsahujú napríklad aj už spomenuté liečivé potraviny.

Aby som nezabudol, chcem sa poďakovať všetkým, ktorí sa starajú o povznesenie kultúrnej úrovne našej obce, aj prostredníctvom mesačníka Nový Clus. Vďaka tiež za podujatia, ktorých som sa aj sám zúčastnil. Konkrétne ide o podujatie fašiangového festivalu pre deti, ktoré zorganizovali školy a obec. Bolo to pre mňa niečo krásne a uspokojivé vzhľadom na súčasné dianie vo svete. Bol to pre mňa nádherný zážitok vidieť deti z mojej obce, čo u mňa vzbudilo nádej pre šťastnú budúcnosť našich detí, nielen pre našu obec, ale snáď budú aj dobrým príspevkom pre našu slovenskú krajinu. Tú úprimnosť a krásu detí, ktoré som videl, nedokážem svojimi slovami ani dobre pomenovať. Vďaka teda všetkým, ktorí toto podujatie zorganizovali.

Rudolf Poliačik, Nová Dubnica

POZVÁNKY

♦ OZ TU ŽIJEME srdečne pozýva deti a dospelých na 11.ročník **ŠARKANIÁDY**, ktorá sa uskutoční **8.10.2017** od **14.30** hod. na letisku. Príďte si zasúťažiť v 5.kategóriách o najzaujímavejšieho doma vyrobeného šarkana.

♦ Kultúrna komisia pri obecnej úrade pripravuje jesennú výstavu ovocia, zeleniny a kvetín dňa 8.10.2017 vo veľkej sále kultúrneho domu v čase od 14,00 – 18,00 hod. Exponáty môžete priniesť v sobotu 7.10.2017 v čase od 15,00 – 18,00 hod. do KD. Súčasťou výstavy bude aj predaj výrobkov. Predaja sa zúčastnia pestovatelia, ktorí môžu ponúknuť svoje ovocinárske, zeleninové a kvetinové prebytky. Výstava bude hodnotená návštevníkmi.

Šesť dvojtisícoviek za týždeň

Významné turisticko-športové úspechy dosiahol člen KST Ostrá, ješkovianský rodák Miroslav Bielich. V dňoch 19.-26. augusta absolvoval deväťdňovú turistickú výpravu, ktorú organizoval KST Žochár Topolčany do krásnych Júlskych Álp v Slovinsku. V rámci nej absolvoval počas týždňa šesť vrcholových výstupov v poradí Mojstrovka 2332m, 21. augusta Triglav 2864m, čo je najvyšší vrchol pohoria a aj Slovinska (zdolalo ho všetkých 17 členov výpravy), Špik 2472m, Škrlatica 2740m, Razor 2610m, Jalovec 2645m. Výkon tohto druhu – šesť dvojtisícoviek za týždeň – je naozaj mimoriadny a obdivuhodný. Je to zaiste turisticko – horolezecký výkon nielen roka, ale jeden z najhodnotnejších výkonov v celej histórii klubu.

Peter Maťašeje

Miro na vrchole Jalovec (2645m). Je to slovinský národný vrch, ako náš Kriváň, len s náročnejším výstupom. Fotografia vystihuje pocit šťastia po zdolaní posledného vrcholu.

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

(Dokončenie zo str. č. 3)

je dostať sa na paralympiádu, alebo aspoň na majstrovstvá sveta telesne postihnutých a pomáhať ostatným postihnutým. K tomuto krédu mu aj naša redakcia želá pevné zdravie a veľa úspechov.

○ Opätovnú pozitívnu reklamu našej obci pripravil regionálny týždenník *Tempo*. V čísle 36/2017 uverejnil reportáž pod názvom „Svojou záľubou teší seba i obec“. Predstavuje v nej Jozefa Paučka, ktorý na svojom pozemku vytvoril pozoruhodné dielo. Stavby z kameňa, rozsiahla skalka, ktorej najväčšou ozdobou sú čarovníky a expozícia minerálov z klížskej doliny, rôznych kútov Slovenska i sveta, ktorá je doplnená zbierkou modranskej keramiky, o tom všetkom už väčšina z nás vie. Prostredníctvom reportáže sa dobrá správa o jednom z magnetov pre možných návštevníkov Veľkého Klíža dostala aj do širokého okolia.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

Trpíme. Nálada v autobuse nie je zlá, ale kvapky dažďa na úvod? Toto sme si nezaslúžili. „Tibor, vypočítaj, že neprší,“ volá s úmyslom rozveseliť. Koho? Všetkých účastníkov zájazdu, ktorí na tri dni opustili domov, rodný kraj i Slovensko. Lebo program bol lákavý a túžba zdolať a spoznať ešte lákavejšia. „Ale čo ten dážď?“ V stredu Dolní Morava nás čaká výstup na nádhernú a impozantnú rozhľadňu *Stezka v oblakoch*. Jej názov sa naplňa doslova. Je naozaj v oblakoch. Tie sa prevalujú po oblohe a nevestia nič dobré. Teraz buďte múdri. Ísť alebo nie? Riskujeme. Zostávame, kupujeme lístky na lanovku a dúfame, že nezmokneme. Dúfali sme slabo. Len čo sa lanovka pohne s prvými pasažiermi z nášho zájazdu, spúšťa sa spúšť. Dážď a víťor, no my sa vezieme. Lanovka na vrchol 1116 metrov vysokej hory, odkiaľ sa dá vyjsť na turistický unikát, nemyslite si, nie je kabínková. Premáčaní sa zotavujeme v jej hornej stanici s pekným suvenírovým obchodíkom. Viacerí si trochu tepla, a hlavne sucha „kradnú“ v chate Slaměnka, pod doslova monumentálnou rozhľadňou. V malých skupinkách sa premiestňujeme na rozhľadňu a postupne naberalme výškové metre. Fúka a prší, no sem – tam sa obláčiky rozostúpia a tak máme aspoň predstavu, aké odtiaľto môžu byť výhľady z jasného

PRADĚD ZDOLANÝ

ni stierače, nech si Bohuš na šoféra,

Veterán múzeum. Neopísateľné. Na pomerne veľkej ploche v exteriéri, ale aj v interiéri tejto záhadnej ustanovizne sa nestačíme čudovať. Obdivujeme, rozmýšľame či je to vôbec možné, sme v šoku, ale aj v dobrej nálade zároveň. Pýtame sa sami seba. „Je v tomto pračudesnom svete niečo, čo tu nemajú?“ S potleskom pre predsedu opúšťame lokalitu a smerujeme na miesto ubytovania.

Počasia sa s nami zahráva aj v nasledujúci deň. Zima, hmľa, hroziaci dážď. Výstup na 1492 metrov vysoký Praděd, najvyšší vrch Moravy, sa ale nedá odložiť. Postupujeme akoby pralesom plným papradia. Neprší. Fajn. V hustej hmle na vrchole sa všetci tlačia do útrobu horskej chaty, kde si nápojom „Praděd“ pripájame na ďalší pekný turistický úspech. Nedela je oddychová. V Maršíkově si prezeráme unikátny drevený kostolík sv. Michala, robíme spoločnú foto (viď obrázok) a následne mierime do Veľkých Losín. Unikátné múzeum papiera, mestský zámok s takmer autentickým dobovým inventárom a čokoládovňa sú poslednými bodmi bohatého programu, na konci ktorého je už len návrat domov. Prvý septembrový víkend sa končí. Bol daždivý, ale nezabudnuteľný. Ak sa plán zájazdu do Českej republiky splnil do bodky, môžu byť spokojní nielen organizátori, ale všetci, ktorí tam boli.

Text a foto Peter Maťašeje

■ **Reprezentanti Veľkého Klíža, A-mužstvo.** Horný rad zľava : Spišák Karol st. – vedúci mužstva, Belianský Rastislav – predseda OŠK, Chrenko Juraj, Stanko Marek, Chrenko Ivan, Belianský Samuel, Maťašeje Vladimír, Kalina Matúš, Bielich Jozef, Kučera Michal, Vaňo Milan – tréner.

Dolný rad zľava : Chrenko Róbert, Marko Marek, Bielich Patrik, Meluš František, Michal Adrián, Minár Patrik, Kučera Ján.

Na foto chýbajú : Hlaváček Peter, Bielich Tomáš, Drienovský Mário, Gajdoš Igor, Holák Stanislav.

Foto – Paulína Maťašeje

FUTBAL A – mužstvo

4. kolo 3. 9. 2017 TJ AC Žabokreky nad Nitrou - OŠK Veľký Klíž 3 : 1 (0 : 1)

Gól Ošk : Bielich P. (11m)

Zostava Ošk : Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Kalina M., Bielich P., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali : Minár, Kučera M., Meluš. Od úvodu sme držali domácich na dištanc a hralo sa medzi šestnástkami. V 21. minúte prišiel v pokutovom území faul na Patrika Bielicha a sám faulovaný jedenástku s prehľadom premenil. V prvom polčase sme mohli využiť niektoré brejkové situácie na potvrdenie náskoku, avšak bez úspešného riešenia. V druhom dejstve domáci pridali, naopak, my sme prestali hrať a viac sa sústredili na „nefutbalové“ veci, čo domáci využili strelami troch gólov v 51., 62. a 78. minúte.

5. kolo 10. 9. 2017 OŠK Veľký Klíž – TJ Družstevník Dolné Naštice 9 : 1 (6 : 1)

Góly Ošk : Kučera J. 3, Belianský S., Chrenko J., Chrenko R., Bielich P., Bielich Jozef, Kučera M.

Zostava Ošk : Meluš - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Kalina M., Bielich P., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali : Michal, Minár, Bielich Jozef, Kučera M.

Vďaka ofenzívnemu rozostaveniu sme sa hneď od začiatku pustili do súper a už v 3. minúte po priamom kope Jána Kučeru viedli 1 : 0. Ten istý hráč pridal v 15. minúte druhý

gól, keď strelou cez polovicu ihriska nachytal hostujúceho brankára. Na 3 : 0 zvyšoval v 24. minúte individuálnou akciou Belianský, no hostia o štyri minúty znížili. V 30. minúte upravil hlavičkou na 4 : 1 Juraj Chrenko, v 34. minúte završil Kučera hatrick a v 43. minúte sa ukázkovým vymetením šibenice predviedol Róbert Chrenko. V druhom polčase sme pridali ďalšie tri góly zásluhou Patrika Bielicha, Jozefa Bielicha a Michala Kučeru čím sa skóre zápasu zastavilo na čísle 9 : 1. Aj napriek jasnému víťazstvu sme sa však nevyhli chybám.

6. kolo 17. 9. 2017 TJ Partizán Miezgovce - OŠK Veľký Klíž 1 : 5 (0 : 1)

Góly Ošk : Belianský S. 3, Bielich P. (11m), Kučera J.

Zostava Ošk : Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Kalina M., Bielich P., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S.

Zápas bol poznačený mokrým terénom, čo viedlo často k nepresnostiam na oboch stranách. V 7. minúte sa po rohovom kope vytiahol do vzduchu Juraj Chrenko a jeho hlavičkou doklepol do brány Belianský. Od tej chvíle sme však začali zbytočne strácať lopty a domáci postupne prebrali iniciatívu. Ojedinele sme však najmä z rohových kopov pohrozili. V druhom polčase hrozili domáci viacerými pološancami, no ani jedna neskončila v našej bráne. Naopak, v 61. minúte sa ocitol v úniku Ján Kučera a zoči-voči brankárovi nezaváhal - 0 : 2. V 69. minúte sme viedli rozdielom triedy, kedy sa presadil Belianský. V 74. minúte domáci skorigovali skóre zásluhou Heriána, o pár minút znížili dokonca na 2 : 3, ale po ofsajd rozhodca, i napriek nevôli domácim

hráčom, gól neuznal. Rozhodnutie prišlo v 84. a v 85. minúte, kedy Belianský skompletizoval hatrick a následne Patrik Bielich stanovil z pokutového kopu na konečných 1 : 5.

7. kolo 24. 9. 2017 OŠK Veľký Klíž – TJ Sokol Pravotice 2 : 2 (1 : 1)

Góly Ošk : Chrenko J. 2

Zostava Ošk : Meluš - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Kalina M., Bielich P., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedal : Michal, Minár, Bielich Jozef

Obe mužstvá sa od začiatku viac sústredili na defenzívu, z čoho pramenilo menej šancí. Hostia hneď v úvode pohrozili po rohovom kope, keď loptu na čiare vykopával Bielich. Z našej strany sme mierny závar spravili pred bránou hostí pri niekoľkých štandardných situáciách. Jedna z nich bola úspešná, keď sa v 28. minúte hlavou presadil Juraj Chrenko. O päť minút však bolo vyrovnané po brejkovom zakončení Vargu. Druhý polčas sa hralo z jednej strany na druhú s väčšími šancami na našej strane. V 49. minúte pridal opäť hlavou druhý gól Chrenko, naše ďalšie šance zostali nevyužitú. V 70. minúte si po centri nešťastne zrazil loptu do vlastnej siete Marko a bolo 2 : 2. Môžeme povedať, že vzhľadom na naše nevyužitú šance je výsledok 2 : 2 pre nás stratou bodov.

MaS

Prípravka

- 1.kolo 2.9. V. Klíž- Bošany 0:14 (0:4)
- 2.kolo 9.9. Nedanovce- V.Klíž 12:0 (5:0)
- 3.kolo 15.9. V. Klíž- Kolačno 2:6 (0:3) Góly OŠK: Bielich Boris- 2.

MiS